

Olga Scheinpflugová

česká herečka a spisovatelka

* 3. 12. 1902 Slaný, + 13. 4. 1968 Praha

Olga Scheinpflugová byla dva roky žákyní herečky Národního divadla M. Hübnerové (1918-20). Její herectví se realizovalo především na divadelních prknech, kde měla možnost vytvořit v průběhu desetiletí nejrůznější postavy v klasických i současných hrách. V angažmá v Městském divadle na Vinohradech (1922-29) umělecky dozrávala pod vedením režisérů Jaroslava Kvapila, J. Bora a K. Čapka. Vedle komediálních rolí zde vytvořila především tragickou postavu Soni z Borovy dramaturgie Dostojevského Zločinu a trestu (1928). Členkou činohry Národního divadla v Praze byla od roku 1929 až do své smrti. Vytvořila zde nepřebornou řadu významných rolí širokého rejstříku typů pod vedením významných režisérů různých generací od J. Bora, K. H. Hilara až po A. Radoka a O. Krejčů. Svůj nemalý komický talent si ověřovala v konverzačních hrách (Popelka Patsy, 1929), nakonec sama byla autorkou několika konverzačních her (nejúspěšnější Okénko bylo dvakrát zfilmováno). Přesto její herectví tíhlo k zobrazování především tragických moderních ženských osudů. Před rokem 1942, kdy jako vdova po K. Čapkovi (svatba se konala v roce 1935) musela opustit Národní divadlo, hrála Janu z Arku (Shaw: Svatá Jana, 1936), Julii (Shakespeare: Romeo a Julie, 1938), Mimi (Čapek: Loupežník, 1938), Lady Macbeth (Shakespeare: Macbeth, 1939), titulní roli v Sofoklově Antigoně (1941) a Euripidově Medei (1942).

Po válce se vrátila na scénu Národního divadla, ale velké herecké příležitosti již dostávala jen občas: Olga (Čechov: Tři sestry, 1955), Phoebe (Osborne: Komik, 1958), Strunová (Hrubín: Křišťálová noc, 1961), Juliina chůva (Shakespeare: Romeo a Julie, 1963) a Aurélie (Giraudoux: Bláznivá ze Chaillot, 1966). Poslední její divadelní rolí byla titulní postava Čapkovy Matky (jako host Divadla na Vinohradech, 1968). V této závěrečné etapě svého herectví navázala na tradice českého hereckého realismu. Film ji jako herečku dost opomíjel, přestože napsala řadu filmových námětů, z nichž bylo šest realizováno. Teprve v posledních letech svého života byla obsazena do snímků E. Schorma a Zdeňka Brynycha a J. Krejčíka. Jednu z mála velkých příležitostí jí dal J. Dietl, který pro ni napsal titulní roli v jednom z prvních seriálů české televize Eliška a její rod.

Vedle divadla se věnovala i literární činnosti. Je autorkou knih pro dospělé (Český román, 1946, memoárová knížka Byla jsem na světě, 1988) i pro děti a napsala několik divadelních her.

Zdroj: <http://www.libri.cz/databaze/kalendarium/>